

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Joanna Lemańska

w sprawie z odwołania H. S.
przeciwko Z. E.-R. M. S. W. i A. w W.
o wysokość policyjnej renty rodzinnej
w przedmiocie wniosku H. S. o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego X.Y. od
orzekania w sprawie I USKP 156/24,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 13 listopada 2025 r.,

oddala wniosek.

[k.b.]

UZASADNIENIE

H. S. (dalej: Wnioskodawczyni), pismem z 21 lipca 2025 r. (data prezentaty),
działając przez zawodowego pełnomocnika, na podstawie
art. 49 § 1 k.p.c. oraz art. 48 § 1 k.p.c., wniosła o wyłączenie sędziego Sądu
Najwyższego X.Y. (dalej: sędzia objęty wnioskiem) od rozpoznania sprawy toczącej
się przed Sądem Najwyższym pod sygn. I USKP 156/24 przeciwko Z. E.-R. M. S.
W. i A. w W. o wysokość policyjnej renty rodzinnej.

Wnioskodawczyni podniosła, że sformułowane przez nią żądanie wyłączenia sędziego objętego wnioskiem uzasadnione jest „wątpliwościami dotyczącymi sposobu obsadzenia sądu, a także wpływem trybu powołania sędziego na indywidualną ocenę sędziego w perspektywie konkretyzowanych zarzutów w skardze kasacyjnej dotyczących naruszenia prawa międzynarodowego oraz przepisów Konstytucji RP”. Wnioskodawczyni wskazała, że sędzia objęty wnioskiem wcześniej orzekał przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w W., gdzie zasiadał w składach rozpatrujących negatywnie skargi ubezpieczonych funkcjonariuszy na decyzje odmowne, tym samym ujawniając swój stosunek do tego rodzaju spraw. Wnioskodawczyni dodała jednocześnie, że poza ww. okolicznościami żądanie wyłączenia sędziego objętego wnioskiem uzasadnione jest przede wszystkim wątpliwościami wyrażonymi w orzecznictwie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz sądów powszechnych, a także sądów administracyjnych odnośnie do sposobu powołania przez Prezydenta RP osób do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego na wniosek nowej Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018 r., poz. 3). Zdaniem Wnioskodawczyni, z racji tego, że sędzia objęty wnioskiem został powołany na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego po zmianach wprowadzonych na podstawie ww. ustawy, skutkuje to wadliwością jego powołania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek podlega oddaleniu.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutu uprzedniego orzekania przez sędziego objętego wnioskiem w sprawach przedmiotowo zbliżonych do sprawy I USKP 156/24, a dotyczących skarg ubezpieczonych funkcjonariuszy na decyzje odmowne, podkreślenia wymaga, że na gruncie art. 49 § 1 k.p.c. nakaz zachowania bezstronności przez sędziego powinien urzeczywistniać się na płaszczyźnie jego relacji ze stronami sporu i przejawiać się w zakazie dyskryminacji czy faworyzowania którejkolwiek ze stron procesu.

Okolicznością przesądającą o wyłączeniu sędziego nie może być zatem wyłącznie fakt, że sędzia objęty wnioskiem o wyłączenie orzekał już uprzednio w sprawach podobnych lub tożsamyh rodzajowo ze sprawą objętą wnioskiem o wyłączenie.

Z kolei zarzuty Wnioskodawczyni dotyczące okoliczności towarzyszących powołaniu sędziego objętego wnioskiem nie mogły odnieść zamierzonych skutków procesowych i należało je uznać za bezprzedmiotowe w związku z treścią uchwały Sądu Najwyższego z 10 października 2024 r., III CZP 44/23, mającej moc zasady prawnej, zgodnie z którą żądanie sędziego lub wniosek o wyłączenie sędziego od rozpoznania sprawy oparte wyłącznie na okolicznościach towarzyszących powołaniu tego sędziego nie wywołuje skutków prawnych; w takiej sytuacji stosuje się *per analogiam* art. 531 § 2 i 3 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 49 § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

[k.b.]

[a.ł.]